

toriske Myndighed, som Regeringen havde udvist i Henhold til Loven af 7. August 1914. Men den højtærede Ordfører ved jo meget godt som Medlem af Finansudvalget, at trods den diktatoriske Myndighed har Ministeriet, hver Gang der har været blot den allermindste Ting, der skulde udføres, raadspurgt Rigsdagen gennem Finansudvalgene derom. Det har for mig ofte været paafaldende, fordi jeg syntes ikke, at Ministeriet behøvede at gaa saa tidt til Finansudvalget om Ting, som mange Gange kunde synes ret selvfølgelige; Regeringen har gjort det alligevel. Men dernæst har for det første Rigsdagen selv givet Regeringen denne diktatoriske Myndighed, og for det andet tror jeg at turde sige, at Ministeriet paa en meget nøjsom og meget hensynsfuld Maade overfor Rigsdagen har benyttet sig af denne diktatoriske Myndighed. Og jeg tror at turde sige een Ting til, nemlig dette, at ude i den store Befolkning er der en levende Bevidsthed om, at naar de 4 Krigsaaer er gaaet hen saa godt, som de er, for vort Land, naar vort Land er kommet nogenlunde gennem de Skær, som har truet os, og er kommet nogenlunde gennem de vanskelige Forhold, som har taarnet sig op ude omkring i Europa, saa skylder vi den nuværende Regering og navnlig dens Anvendelse af Loven af 7. August 1914 en stor Del af Æren derfor.

Den ærede Ordfører talte tillige om, at det var Hensigten nu at komme tilbage til grundlovmæssige Forhold. Ogsaa dertil kunde jeg ønske at gøre en Bemærkning. Det Forslag, der for nylig laa her paa Landstingets Bord, og som for Øjeblikket befinder sig i Folketinget, er nemlig en Forvrængning af de grundlovmæssige Forhold. Det er grundlovmæssige Forhold, at naar der skal være to Ting til at give Love, saa skal ogsaa begge Ting være med til at ophæve Love, og denne Forret skal ikke tildeles det ene Ting og allermindst Landstinget, som dog ikke ifølge Grundloven skal være det førende Ting.

For øvrigt er Tiden ikke til at anstille flere Betragtninger, og de Betragtninger, som der ellers kunde være Anledning til at gøre, har i rigt Maal fundet Udtryk baade i dette og i det andet Ting. Jeg skal derfor kun paa mit Partis Vegne, idet jeg slutter mig til de Udtalelser, som Indenrigsministeren fremkom med før, anbefale at stemme mod det foreliggende Forslag.

**Trier:** Under Henvisning til, hvad jeg om det foreliggende Spørgsmaal har udtalt under første Behandling af Statslaans-

lovsforslaget, under Henvisning til, hvad der i Folketinget i Dag fra Flertallets Side er udtalt om samme Sag, og med fuld Tiltrædelse fra mit Partis Side af, hvad der er vedtaget, under Hensyn til det foreliggende Forslags Indhold og Affattelse, særlig paa dets Hovedpunkter, og til hele den Situation, som i dette Øjeblik foreligger, skal jeg paa mit Partis Vegne tilraade Tinget at stemme mod Forslaget til Beslutning, ligesom vi selv agter at gøre det.

**Schovelin:** Ja, jeg forstaaer saa godt, at det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Harald Jensen) under Henvisning til den sene Aftentime ikke vilde indlade sig paa at argumentere, men blot har indskrænket sig til at tale saaledes, at Ministeriet kan takke ham for den ved Baaren holdte trosterige Tale. Dette skal jeg derfor ikke komme ind paa, men blot nøjes med overfor den højtærede Indenrigsminister at gøre den enkelte Bemærkning, at hvad jeg sagde om det engelske Overhus, aldeles ikke rokkedes ved den Bemærkning, han gjorde om Overhusets, kun faa Aar gamle, nye Stilling til finansielle Sager. Det, jeg paaviste, stod ikke i noget Forhold til de to Tings forskellige Stilling overfor finansielle Spørgsmaal, men var kun en Paavising af, at det stemte med god engelsk konstitutionel Tænkemaade og god engelsk konstitutionel Praksis, at naar et Overhus — altsaa hvad der her svarer til Landstinget — mener, at et Ministerium, der har Flertal i Underhuset, respektive Folketinget, og skulde have et Flertal i Vælgerbefolkningen bag sig, i Virkeligheden ikke har et saadant Flertal bag sig, saa bringer det Ministeriet i en saadan Situation, at det er nødsaget til at prøve paa, om en saadan Overensstemmelse med Vælgerbefolkningens Flertal findes.

**Indenrigsministeren (Rode):** Da det engelske Overhus forsøgte at skaffe sig Indflydelse paa Landets Styrelse gennem de finansielle Forhold, indlededes der en Forfatningskamp i England, som førte til, at Overhuset mistede enhver Indflydelse paa de finansielle Forhold.

**Ordføreren for Forslagsstillerne (Piper):** Til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Harald Jensen) vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem ikke har bemærket, at Regeringen har foretaget sig andet i Henhold til Loven af 7. August 1914, end hvad Ministeriets Medlemmer har faaet sanktioneret i Finansudvalgene, hvor det ærede Medlem